

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 2. Quam felicitatem promittat Deus in adversitate confidentibus in eum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

§. II.

Quam felicitatem Deus promittat in adversitate confidentibus in eum.

Vel sola cogitatio hujus felicitatis ineffabili replet gaudio eos qui confident in Deo, etiam tunc cum vident maximas sibi imminere ærumnas Unde fit, ut tametsi possent illas omnes longè à se amandare, quemadmodum non rarò pro imperio sedarunt tempestates, astrorum stiterunt cursum, elementorum mutarunt naturam; maluerint tamen eas sustinere, ut inæstimabilibus fruerentur bonis, quæ præparavit Deus his generosis animis, qui in suis tribulationibus sperant in illo. O mi Creator Domine Deus! fieri potest, ut ubi mundanus sensus non nisi horrorem invenit & miserias, ibi occultaveris beatitudinem & delicias confidentibus in te? Beatos Scriptura sacra pronuntiat, *pauperes spiritu*, beatos *qui persecutionem patiuntur* beatos *quibus maledixerint homines & adversum quos dixerint omne malum*. Itane angustiis, calumnijs, doloribus oppressi, esse beati possumus? Possumus enim verò, si fidem firmam habeamus ac stabilem veritati Dei confirmantis se nobis præsentem adesse afflictis, Audi ejus nomine testantem Davi-

dem
eum
verò
ipso
dit a
tatis
ctor
his v
super
stra.
quan
patit
ctio
nim
tur c
quib
dis f
atqu
tibu
& g
rum
inde
fidu
se p
opt
volu
perp
bus

dem: Cum ipso sum in tribulatione, eripiam
eum & glorificabo eum. Psal. 90. Nonnunquã
verò tantis afflictos replet consolationibus,
ipfosque dolores tam admirabili modo con-
dit ac dulcorat, ut vix sentiantur. Hujus veri-
tatis testem fidelem habemus Gentium Do-
ctorem, qui seipsum in exemplum adducit
his verbis mirificis: *repletus sum consolatione
superabundo gaudio in omni tribulatione no-
stra.* Tanti ergo hospitis beneficio, Dei in-
quam præsentis, non sentimus mala ipsa quæ
patimur tantis divinitus cumulati benedi-
ctionibus & inenarrabili voluptate. Quæ e-
nim terrenæ afflictiones non facile absorbeã-
tur cœlestibus consolationibus & gaudiis
quibus perfunditur animus in penetrali cor-
dis sui Deum præsentem & consolantem se
atque beatificantem adorans; adeo ut crescẽ-
tibus doloribus, eorum sensus imminuatur,
& gustatã divini consolatoris dulcedine, æ-
rumnarum amaritudinem vix percipiat. De-
inde quã fieri potest, ut velint, qui magnã cū
fiduciã Deo adhærent, mala quæ sustinent, à
se pro imperio ablegare, aut liberari, ab iis
optent; cum videant se privandos cœlesti
voluptate, quæ illis optabilem potius reddit
perpersionem adversitatum, utpote sine qui-
bus eam, quã fruuntur, non consequerentur
feli-

felicitatem. Omnino verissime mihi dici posse videtur, quod tales hac ratione multo excellentius ab omni malorum genere liberi sint, quam si mala nulla paterentur. S. Bernardus, si quandoque nihil sibi tolerandum accidisset, tanto Deum perdendi metu angebatur ut ad maiorem securitatem cum Deo se per commorandi, enixè eum rogaret, ne se relinqueret umquam sine tolerantia afflictionum; adeò ut, quicumque tandem casus nobis eveniat sive injuriâ temporum ut solemus loqui, sive hominum malitiâ, sive nostrorum sit mors amicorum, sive propria corporis nostri infirmitas & adversa valetudo, sive quodcunque aliud infortunium divina ordinante providentia, rebus nostris accidat, nunquid desinet vera nos felicitas prosequi, & in omnibus se nobis comitem præbere, si speremus in eo qui nostra est felicitas, & præces nobis assistit in omnibus adversitatibus secundum ejus ipsius testimonium infallibile.

Cum ipso sum in tribulatione.

§. III.

In prosperitate quoque Deus assistit confidentibus.

Minimè verò hæc sic dicta velim quasi nos destituat Deus in prosperis & se-